

власть; чрѣзъ послѣдната Княжеството съхранява единението си съ Вселенската Вѣсточна църква въ всичко, що се отнася до догмитѣ на Вѣрата (конст. чл. 39.).

Чл. 2. Уставътъ за управлението на Българската Екзархия е основния законъ на църковното управление въ Княжеството; тоя уставъ се приспособява въ Княжеството по начинъ, показанъ въ слѣдующитѣ членове на тоя законъ.

ЧАСТЪ ПЪРВА

За лицата.

ГЛАВА 1-а

За устройството на управлението.

Чл. 1. Самоуправляемата Православна Българска Църква подъ име Екзархия, членъ неотдѣлянъ отъ Единая, Святая, Съборная и Апостолская църковъ, съставлява се отъ находящитѣ се въ Отоманската Държава Български епархии, които именно или общо се опредѣляватъ въ издаденитѣ за съставлението ѝ високи царски ферманъ, и отъ Епархиитѣ въ Българското Княжество.

Епархиитѣ въ Княжеството оставятъ за напрѣдъ шесть и сж слѣдующитѣ: Софийската, Видинската, Врачанската, Дорогостолска и Червенска, Търновската, Варненска и Преславска.

Бѣлѣжка. Самоковската, Кюстендилската и Ловчанската Епархии ще се онищожатъ когато овдовѣятъ по канонически причини и се присъединяватъ на горѣпоменжатѣ по усмотрѣнието на Св. Синодъ и съ одобрението на Княжеското Правителство.

Чл. 2. Като части съставни на тия Епархии опредѣляватъ се цѣли окръжия наедно съ околнитѣ, които влизатъ въ тѣхъ.

Чл. 3. Съгласно съ настоящий Законъ Екзархията въобще управлява се духовно отъ Св. Синодъ, а всѣка Епархия отъ Митрополита си.